KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.5.2015 r.
COM(2015) 231 final

2015/0118 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2009/790/WE w celu upoważnienia Polski do przedłużenia okresu stosowania specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] (zwanej dalej „dyrektywą VAT"), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatku VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 23 grudnia 2014 r., Polska zwróciła się z wnioskiem o zezwolenie na dalsze stosowanie zwolnienia podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismami z dnia 6 lutego 2015 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 9 lutego 2015 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Przepisy tytułu XII rozdział 1 dyrektywy VAT umożliwiają państwom członkowskim stosowanie procedur szczególnych w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, w tym przewidują możliwość przyznania zwolnienia z podatku podatnikom, których roczny obrót nie przekracza określonego progu. Zwolnienie takie oznacza, że podatnik nie musi naliczać podatku VAT za swoje dostawy towarów i świadczone przez siebie usługi i w konsekwencji nie może odliczyć naliczonego VAT.

Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy w sprawie VAT Polska może przyznać zwolnienie z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

W celu uproszczenia zobowiązań w zakresie podatku VAT w odniesieniu do małych przedsiębiorstw oraz ułatwienia krajowej administracji podatkowej poboru podatku, w 2009 r. Polska wystąpiła z wnioskiem o przyznanie odstępstwa. Decyzją Rady 2009/790/WE z dnia 20 października 2009 r.[2] Rada upoważniła Polskę do stosowania zwolnienia z podatku VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej do dnia 31 grudnia 2012 r. Decyzją Rady 2012/769/UE[3] okres obowiązywania odstępstwa przedłużono do dnia 31 grudnia 2015 r. Korzystanie przez podatników ze środka ustanowionego na podstawie niniejszej decyzji odbywa się na zasadzie dobrowolności. Polska wystąpiła teraz z wnioskiem o przedłużenie okresu stosowania tego środka.

Z informacji przedstawionych przez Polskę wynika, że dzięki zastosowaniu tego środka 103 617 podatników o obrotach wynoszących od 10 000 do 30 000 EUR skorzystało ze zwolnienia z podatku VAT, co doprowadziło do szacowanego zmniejszenia całkowitej kwoty dochodów budżetu państwa z tytułu podatku VAT o około 0,32 % w 2013 r.

Proponuje się zatem przedłużenie okresu stosowania odstępstwa na kolejny okres do dnia 31 grudnia 2018 r. lub do dnia wejścia w życie dyrektywy w sprawie pułapu rocznych obrotów, poniżej którego podatnicy mogą być zwolnieni z podatku VAT.

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
[2] Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 53-54.
[3] Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 27-28.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Podobne odstępstwa zostały już przyznane innym państwom członkowskim.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Środek jest zgodny z celami Unii dla małych przedsiębiorstw, określonymi w komunikacie Komisji „Najpierw myśl na małą skalę" – Program „Small Business Act" dla Europy (COM(2008) 394 z dnia 25 czerwca 2008 r.).

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Wniosek w sprawie decyzji wykonawczej Rady ma na celu stosowanie przez kolejne trzy lata środka upraszczającego, który znosi wiele obowiązków związanych z podatkiem VAT w odniesieniu do przedsiębiorstw, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej, i w związku z tym ma potencjalnie pozytywne skutki na zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla ponad 100 000 podatników w porównaniu z zakładanym zmniejszeniem całkowitej kwoty dochodów z tytułu podatku VAT o zaledwie 0,32 %.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Upoważnienie dla Polski do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy VAT w odniesieniu do środka upraszczającego dla przedsiębiorców, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej, zgodnie z kursem wymiany obowiązującym w dniu jej przystąpienia.

Podstawa prawna

Artykuł 395 dyrektywy VAT.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zasięg odstępstwa, środek specjalny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy w sprawie VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest ponadto najbardziej właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE, ponieważ Polska dokona obliczenia rekompensaty zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, EURATOM) 1553/89.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

2015/0118 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2009/790/WE w celu upoważnienia Polski do przedłużenia okresu stosowania specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[4], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE Polska ma prawo przyznać zwolnienie z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

(2) Decyzją Rady 2009/790/WE[5] Polska została upoważniona, do dnia 31 grudnia 2012 r. i w drodze odstępstwa, do przyznania zwolnienia z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

(3) Decyzją wykonawczą Rady 2012/769/UE[6] środek w postaci odstępstwa przewidziany w decyzji Rady 2009/790/WE został przedłużony do dnia 31 grudnia 2015 r.

(4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 23 grudnia 2014 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie dotyczące dalszego przedłużenia środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 ust. 14 dyrektywy 2006/112/WE w celu dalszego stosowania zwolnienia z podatku VAT w odniesieniu do podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej, zgodnie z kursem wymiany obowiązującym w dniu jej przystąpienia. Z zastosowaniem tego środka podatnicy ci byliby w dalszym ciągu zwolnieni z niektórych lub wszystkich obowiązków wynikających z VAT, o których mowa w rozdziałach 2-6 tytułu XI dyrektywy 2006/112/WE.

(5) Pismem z dnia 6 lutego 2015 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 9 lutego 2015 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.

---

4 Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

5 Decyzja Rady 2009/790/UE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 53).

6 Decyzja wykonawcza Rady 2012/769/WE z dnia 4 grudnia 2012 r. (Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 27).

(6) Z informacji przedstawionych przez Polskę wynika, że ze stosowania tego środka skorzystało 103 617 podatników, co doprowadziło do szacowanego zmniejszenia dochodów budżetu państwa z tytułu podatku VAT o około 0,32 % 2013 r.

(7) Ponieważ wyższy próg wynikał z ograniczenia zobowiązań w zakresie podatku VAT w odniesieniu do najmniejszych przedsiębiorstw, chociaż te ostatnie wciąż mogą wybrać stosowanie zasad ogólnych VAT zgodnie z art. 290 dyrektywy 2006/112/WE, Polska powinna zostać upoważniona do dalszego stosowania środka przez określony czas. Odstępstwo nie ma wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/790/UE, zmienioną decyzją 2012/769/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 2 decyzji 2009/790/WE, zmieniony artykułem 1 decyzji 2012/769/UE, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący